

Kære Søren Søndergaard

Vi er et dansk ægtepar bosiddende i Tyskland, og vi er kommet i en slem knibe. Vi henvender os til dig, da vi er ved at være ret desperate, for ligegyldigt hvilke myndigheder vi henvender os til for at få hjælp, „vasker folk bare hænder“ og sender „aben“ videre. Vi håber derfor, du vil hjælpe os med at gå ind i sagen.

Vi ved, sagen ikke kan beskrives med få ord, men vi håber, du vil give dig tid til at læse vores sag igennem.

Min mand er overstyrmand og sejler for et dansk rederi. Han sejler derfor under dansk DIS-løn, det vil sige, at hans løn er en nettoløn, hvor lønnen er fastsat til det beløb, den pågældende sømand ville få udbetalt efter skat. Skatten bliver således liggende hos rederen og skal ikke ind og vende hos skattemyndighederne. Denne DIS-ordning er godkendt af EU.

Men det er denne DIS-ordning, der er humlen ved hele vores dilemma, for de tyske skattemyndigheder anerkender ikke den danske DIS-aflønning.

Da han også er grænsegænger, er han derudover også omfattet af dobbeltbeskatnings- overenskomsten mellem Danmark og Tyskland. Ifølge denne overenskomst må en person ikke dobbeltbeskattes og vedkommende skal betale skat i det land han arbejder. De tyske skattemyndigheder kræver imidlertid nu også fuld beskatning af DIS-indkomsten og det helt tilbage fra 2012 - uden forklaring. Dette krav fremsatte de i 2015, og kort efter indledte vi vores kamp mod myndighederne – i begge lande.

Denne dobbeltbeskatning vil betyde, at de tyske skattemyndigheder vil trække 30% af DIS-lønnen, selvom der allerede er trukket 43% af lønnen til det danske rederi.

Fra 2012 modtog min mand ikke en dansk årsopgørelse længere, SKAT havde besluttet sig for ikke at udstede en dansk årsopgørelse for sømænd under DIS-indkomst, som boede i udlandet uden tanke på konsekvenserne for de berørte sømænd. Herefter blev de tyske skattemyndigheder opmærksomme på os. For nu mente de pludselig, at vi ikke betalte skat mere, da vi ikke fik en årsopgørelse. Vi kan ikke bevise, at dette er grunden til, at de tyske skattemyndigheder pludselig interesserede sig for os, men på os virker det mistænkeligt, når de alle de andre år, min mand sejlede, ikke ville have skat af hans nettoløn. Vi har prøvet at råbe de danske myndigheder op, men uden held. Vi har skrevet til skatteministeriet for assistance men uden held – de svarede ikke engang. Det er, som om de er fuldstændig ligeglade med os og de konsekvenser, det har fået, at de har fjernet årsopgørelsen for os.

Alle steder hvor vi henvender os, er myndighederne ligeglade.

Da vi bor i Tyskland, og min mand arbejder i Danmark, er han også grænsegænger og skulle ifølge Dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Tyskland kun betale skat i det land, han arbejder. (Artikel 43 i DBO). Derudover skal Tyskland og Danmark jo arbejde sammen om at undgå dobbeltbeskatning (kap. 1, Artikel 1 i DBO), men dette sker efter vores bedste overbevisning ikke, for ellers kunne vores sag jo ikke opstå.. De tyske og danske skattemyndigheder krænker efter vores mening Dobbeltbeskatningsoverenskomsten. Vi mener, at vi skal behandles som enhver anden grænsegænger, som bor i Tyskland og arbejder i Danmark, og det bliver vi ikke nu.

Ifølge Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2014/54/EU af 16. april 2014 mener vi, at vi ikke er udsat for en ligebehandling, men derimod uberettigede begrænsninger og hindringer i vores ret til fri bevægelighed inden for EU. Vi mener desuden, at de tyske skattemyndigheder med deres krav overtræder EU- reglerne for arbejdskraftens frie bevægelighed, da denne ekstra beskatning faktisk forhindrer en dansk sømand i at bo i Tyskland. Som forholdene er nu er sømænd nødt til at bo i det land, hvor de arbejder for at undgå dobbeltbeskatningen.

Vi har brug for et officielt papir, hvor min mands brutto-løn og hans netto-løn tydeligt fremgår, for at de tyske skattemyndigheder trækker deres krav om dobbeltbeskatning tilbage.

Med de tyske skattemyndigheders krav om betaling af skat helt tilbage fra 2012 plus renter og gebyrer, kan de næsten ruinere os, og de tvinger os til at rykke vores familie op og sælge den landejendom, vi købte for 4 1/2 år siden, og som vi næsten er blevet færdige med at renovere, og flytte til Danmark og efterlade venner og det liv, vi har opbygget her, som vi er meget glade for, da vi selvfølgelig ikke har råd til at betale skat to gange.

Efter vores bedste overbevisning kan denne sag kun løses på ministerniveau landene imellem, fordi vi i tre år nu har oplevet, at alle andre instanser bare sender problemet videre, da ingen indtil nu har ønsket at forholde sig seriøst til problemet. Vi kører bare i ring.

Med venlig hilsen og med håbet om, at du vil tage vores sag alvorligt

Maja Rosendahl Frederiksen,